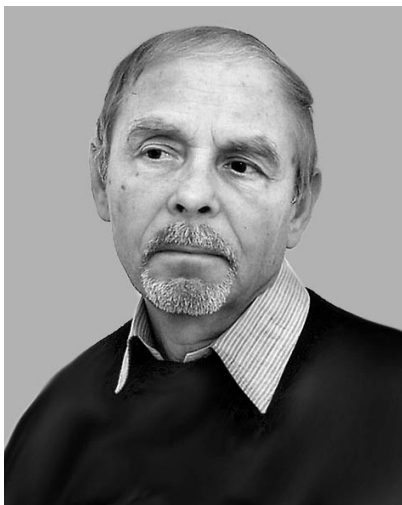

ДІДУР Іван Денисович (22. 02. 1940, с. Таужне Гайворон. р-ну Кіровогр. обл.) — скульптор. Батько [Д. Дідура](#). Золоті медалі Респ. виставки самодіял. художників (Київ, 1970) та Всесоюз. виставки диплом. робіт худож. ВНЗів СРСР (Москва, 1980). Член НСХУ (1985). Закін. Київський художній інститут (1979; викл. [В. Бородай](#), [І. Макогон](#)), творчі майстерні АМ СРСР у Києві (1982; кер. В. Бородай). Працював на Кіровогр. мебл. ф-ці, на Київ. ф-ці спец. меблів. Від 1970 —

учасник респ., всесоюз. худож. виставок. Основні галузі — станк. і монум. пластика. Станк. роботи присвяч. драм. долі людини під час війни, у сучас. світі; виділяються вираз. пластикою і природ. відчуттям матеріалу. Загостреною поліфонічністю пластики скульптури створюють психологічно насичену атмосферу. Використовує найтонше моделювання форм, експресивно-лапідарні ритми об'ємів. Роботи зберігаються в НХМ, Черніг. худож. та краєзнав. музеях, Красногр. краєзнав. музеї (Харків. обл.).

Основні твори

«У грізний час (Мати)» (1975, 1988), «Дружина» (1976), «Фронтowa весна» (1979), «Дороги» (1982), «Арсеналець Г. Рюмков», «Земля-годувальниця», «Роздуми» (усі – 1983), «Дочка Леся» (1984), «У майстерні скульптора» (1985), «На порозі безсмертя», «Чекання» (обидва – 1989), «Пієта» (1989, 1992), «Сповідь» (1998); пам'ятник полеглим у 1941–45 (1980).

Рекомендована література

1. Луценко М. О. Дивосвіт київського столяра // НТЕ. 1973. № 6;
2. Вірність традиціям: Альбом. К., 1982. [В. В. Рубан](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Дідур Іван Денисович / В. В. Рубан // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26425>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).